

Fodtøj. Men i øvrigt kan jeg anbefale Lovforslaget.

Tvede: Ligesom den ærede sidste Taler maa jeg sige, at jeg ikke har Fagkundskab med Hensyn til det Skotøj, der omtales i dette Lovforslag, idet jeg hidtil har været saa heldig at undgaa det ved de Indkøb af Skotøj, jeg har foretaget. Men det er jo meddelt, at der skal være kommet en hel Del saadant mindre værdifuldt Skotøj til Landet, og er det Tilfældet, forekommer det mig meget rigtigt, at der til Værn for den store Del af Befolkningen, som ikke er sagkyndig i Skotøj, maa træffes Foranstaltninger, saaledes at de ikke giver deres Penge ud til en værdiløs Vare eller til en Vare af meget ringe Værdi. Derfor kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde det Formaal, dette Lovforslag har, at søge at værne Befolkningen mod, at den erholder en slet Vare for sine Penge.

Men der er et Spørgsmaal, som paa-trænger sig, og det er, hvorfor der ikke i Loven er foreskrevet nogen Ordning med det Skotøj, der allerede nu er kommet ind i Landet, og jeg vil gerne have at vide af den højtærede Handelsminister, som bliver den, der kommer til at administrere denne Lov, hvorledes han har tænkt sig dette ordnet. Det kan være, at der i det andet høje Ting har været ført Forhandlinger derom, men jeg maa beklage, at Fortrykket af det stenografiske Referat endnu ikke er naaet frem, saaledes at vi i Dag, da vi behandler Forslaget i dette Ting, ikke kan se, hvorledes Forhandlingerne er forløbet i det andet Ting, og dersom den højtærede Minister maaske allerede har udtalt sig derom, beder jeg undskyldte, at jeg stiller dette Spørgsmaal. Jeg vilde, som sagt, meget gerne vide, hvorledes man tænker sig at ordne det.

Udløbsdatoen, Udgangen af Oktober Maaned, var jo ikke foreslaaet af Ministeren, den er sat ind i Folketinget. Jeg tænker mig, at Grunden dertil er, at man har ment, at Rigsdagen saa var samlet igen, og at der saa kunde tages en definitiv Bestemmelse om, hvorledes det skal være i Fremtiden. Men i øvrigt er jeg enig med den sidste ærede Taler i, at det vilde være meget rigtigt, dersom der stadig produceredes saa værdiløst Fodtøj, som her er nævnt, at der saa ogsaa blev truffet Foranstaltninger for Fremtiden i Overensstemmelse med det her foreslaaede.

Sluttelig vil jeg udtale en Tak for

den paaskønnelsesværdig hurtige Maade, hvorpaa det høje Ministerium har imødekommet den Henvendelse, som skete fra Industriraadet, om, at der paa dette Omraade maatte træffes Foranstaltninger ikke blot til Værn for Industrien, men lige saafuldt og ikke mindst for den store Befolkning, der skal bruge Fodtøjet. — Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Brandes: Det foreliggende Lovforslag foreligger ganske slet oplyst. Der findes i Bemærkningerne intet som helst om, om saadant Fodtøj, som her er Tale om, fabrikeres her i Landet, i hvilken Mængde det fabrikeres og paa hvilken Maade, heller intet om, hvorledes saadant Fodtøj indføres her i Landet og i hvilket Omfang. I Bemærkningerne findes der intet derom, og hvis den højtærede Justitsminister eller den højtærede Handelsminister — begge er jo engagerede i Lovforslaget — har udtalt noget derom i Folketinget, saa maa jeg slutte mig til den Beklagelse, som den foregaaende Taler har ytret i Anledning af, at der endnu ikke foreligger noget som helst Fortryk af Folketingets Forhandlinger, men vi er jo vant til disse Dage at skulle forhandle uden det Kendskab til det høje Folketings Meninger og Handlinger, som vi ellers plejer at have.

Lovforslaget har for det første ikke den rette Titel, thi naar det hedder: „Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj“, saa gælder dette kun den første Paragraf. Denne første Paragraf forstaar jeg saaledes — hvis jeg tager fejl, vil den højtærede Justitsminister maaske forklare mig det —, at der nu skal være et Forbud — en Indskrænkning, om man kan kalde det saa — i Retning af at fabrikere saadant Fodtøj, hvortil der anvendes Pap og Kunstlæder. Nu har lige et æret Medlem, som er mere sagkyndig i dette Spørgsmaal end jeg, meddelt, at saadant Fodtøj stadig fabrikeres her i Landet, at det ingen Skade er til, at der indgaaer Pap og Kunstlæder i Fodtøj, men det synes at være Mening, at man nu vil forbyde Fabrikation af dette Fodtøj. Hvis det imidlertid ikke er Mening, maa Hensigten være den, at Handelsministeren skal fastsætte, i hvilket Omfang Pap og Kunstlæder maa indgaa i Fodtøjet. Hvorvidt det er muligt for Handelsministeren at gøre dette, skal jeg ikke have nogen Mening om, men jeg kan neppe tro, at det